

Пропозиції, які отримані від представників бізнесу, стосовно відомчих нормативних актів чи їх складових норм, що не відповідають та/або суперечать політиці державного економічного управління

Зміст положення (діюча норма)		Зміст положення (діюча норма)		Зміст положення (діюча норма)	
Постанова Кабінету Міністрів України від 03.06.2020 № 483 «Деякі питання оренди державного та комунального майна»					
Додаток 1 до Порядку		Додаток 1 до Порядку		Див. вище.	
ПЕРЕЛІК документів, що подаються потенційними орендарями, які звернулися із заявою про включення об'єкта оренди до Переліку другого типу або заявою про оренду об'єкта з Переліку другого типу		ПЕРЕЛІК документів, що подаються потенційними орендарями, які звернулися із заявою про включення об'єкта оренди до Переліку другого типу або заявою про оренду об'єкта з Переліку другого типу			
Потенційний орендар	Перелік документів*	Потенційний орендар	Перелік документів*		
5. Заклад освіти	установчий документ юридичної особи, яка отримала ліцензію на провадження освітньої діяльності	5. Заклад освіти	установчий документ юридичної особи (копія виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань)		

громадських формувань)			
Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про Методику розрахунку орендної плати за державне майно»			
Додаток 1 до Методики Орендні ставки для договорів оренди державного майна		Додаток 1 до Методики Орендні ставки для договорів оренди державного майна	Див. вище.
Орендарі	Орендн а ставка (річна), відсотків	Орендарі	
2. Приватні заклади освіти, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері (крім закладів освіти, визначених у пункті 5 цього додатку)	10	2. Приватні заклади освіти (крім закладів освіти, визначених у пункті 5 цього додатку)	
5. Приватні заклади освіти, що мають ліцензію на надання освітніх послуг у сфері дошкільної освіти, на площі, що використовується для надання ліцензованих послуг	5	5. Приватні заклади освіти, що мають ліцензію на надання освітніх послуг у сфері дошкільної освіти, на площі, що використовується для надання ліцензованих послуг	
6. Державні заклади освіти, що частково фінансуються з державного бюджету та комунальні зклади освіти, що фінансуються з місцевого бюджету, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері	3	6. Державні заклади освіти, що частково фінансуються з державного бюджету та комунальні зклади освіти, що фінансуються з місцевого бюджету	
Додаток 2 до Методики Орендні ставки для договорів оренди, які були укладенні до набрання чинності Законом та продовжуються вперше		Додаток 2 до Методики Орендні ставки для договорів оренди, які були укладенні до набрання чинності Законом та продовжуються вперше	Див. вище. Також: Відповідно до статті 1 Закону України від 05.09.2017 № 2145-VIII «Про освіту», суб'єкт

Найменування	Орендн а ставка, відсотків	Найменування	Орендн а ставка, відсотків	освітньої діяльності — це фізична або юридична особа (<i>заклад освіти</i> , підприємство, установа, організація), що провадить <i>освітню діяльність</i> (пункт 27). Законодавством встановлено <i>одну єдину вимогу</i> для того, щоб будь-який суб'єкт господарювання (його підрозділ) вважався <i>закладом освіти</i> . Пункт 6 частини 1 статті 1 Закону України від 05.09.2017 № 2145-VIII «Про освіту» визначає, що <i>заклад освіти</i> — це юридична особа публічного чи приватного права, основним видом діяльності якої є <i>освітня діяльність</i> . Згідно зі статтею 22 Закону, юридична особа має статус <i>закладу освіти</i> за умови, що основним видом її діяльності є <i>освітня діяльність</i> . Права та обов'язки закладу освіти, передбачені цим та іншими законами, має також фізична особа — підприємець або структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності якого є <i>освітня діяльність</i> . Фізична особа — підприємець або структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, освітня діяльність якого перестає бути основним видом його діяльності, втрачає права і обов'язки, у тому числі права на пільги, передбачені законодавством для закладу освіти. <i>Освітня діяльність</i> вважається <i>основним видом діяльності</i> , якщо надходження на цей вид діяльності та/або від цього виду діяльності перевищують половину загальних надходжень цієї юридичної особи (фізичної особи — підприємця).
II. Використання нерухомого майна за цільовим призначенням		II. Використання нерухомого майна за цільовим призначенням		
... 12. Розміщення: ... приватних закладів освіти, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у відповідній сфері (крім закладів освіти, визначених у пункті 16 цього додатку), а також суб'єктів підприємницької діяльності, що надають освітні послуги без отримання ліцензії	10	... 12. Розміщення: ... приватних закладів освіти (крім закладів освіти, визначених у пункті 16 цього додатку), а також інших суб'єктів освітньої діяльності	10	
... 16. Розміщення: державних закладів освіти, що частково фінансуються з державного бюджету та комунальні заклади освіти, що фінансуються з місцевого бюджету	3	... 16. Розміщення: державних закладів освіти, що частково фінансуються з державного бюджету та комунальні заклади освіти, що фінансуються з місцевого бюджету	3	
Постанова Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності»				
2. Установити, що: ...		2. Установити, що: ...		Законом України від 06.09.2018 № 2541-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу осіб з особливими освітніми

підставами для надання закладам <i>дошкільної та загальної середньої освіти</i> майнових прав на нерухоме майно на умовах, передбачених для закладів освіти, є зареєстровані в установленому порядку установчі документи, в яких метою діяльності таких закладів зазначено провадження освітньої діяльності.	підставами для надання закладам дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти майнових прав на нерухоме майно на умовах, передбачених для закладів освіти, є зареєстровані в установленому порядку установчі документи (статут, засновницький договір тощо) або затверджене положення про фізичну особу — підприємця, структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, в яких метою діяльності таких закладів зазначено провадження освітньої діяльності.	потребами до освітніх послуг» (підпункт 9 пункту 1 розділу І) статтю 26 Закону України «Про позашкільну освіту» доповнено частиною 6, згідно з якою ліцензування освітньої діяльності може здійснюватися за рішенням засновника (засновників) закладу позашкільної освіти, тобто <i>має добровільний характер</i>. Редакція набрала чинності 13.10.2018. Пунктом 5 частини 1 статті 3 Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» передбачено принцип рівності прав суб'єктів господарювання, що передбачає: - забезпечення при отриманні ліцензії рівності прав суб'єктів господарювання незалежно від організаційно-правової форми чи форми власності, якщо інше не встановлено законом; - встановлення єдиних вимог ліцензійних умов шляхом визначення їх відповідності рівням ризику від провадження відповідного виду господарської діяльності; - унікнення необґрунтованих обтяжень чи зайвих адміністративних процедур; - заборону використання ліцензування видів господарської діяльності для обмеження конкуренції. Проте <i>досі не внесені відповідні зміни</i> до постанови Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності», які б давали можливість пройти процедуру ліцензування. Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності», розроблений Міністерством освіти і науки України, знаходився на громадському обговоренні з 21.02.2019 до
---	--	---

		20.03.2019. За результатами громадського обговорення до тексту проєкту було включено ліцензійні умови надання освітніх послуг у сфері позашкільної освіти і проєкт постанови було направлено на погодження (лист від 25.07.2019 № 1/12-4233 «Щодо погодження проєкту постанови Кабінету Міністрів України»). Пропозиції щодо включення ліцензування позашкільної освіти надійшли зокрема від: Грицівський заклад позашкільної освіти «Школа сприяння здоров'ю» Грицівської селищної ради Шепетівського району Хмельницької області, Громадська рада при Державній службі якості освіти України, КЗ «Центр науково-технічної творчості учнівської молоді Херсонської обласної ради», Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості, Міжнародна асоціація позашкільної освіти (IAASE), Народний художній колектив ансамблю танцю «Подільничик» м. Хмельницький, Новоград-Волинський центр науково-технічної творчості учнівської молоді, Рівненський міський Палац дітей та молоді, Хмельницький дитячо-юнацький центр, Хмельницький палац творчості дітей та юнацтва, Державна регуляторна служба України проєкт не погодила (рішення від 02.09.2019 № 405).
ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ провадження освітньої діяльності Загальні положення 1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту»,	ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ провадження освітньої діяльності Загальні положення 1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту»,	Див. вище.

«Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту» та «Про ліцензування видів господарської діяльності».	«Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», «Про позашкільну освіту» та «Про ліцензування видів господарської діяльності».	
2. У цих Ліцензійних умовах терміни вживаються в такому значенні: ... 2) до закладів освіти належить: заклад вищої освіти; наукова установа, що здійснює навчання здобувачів вищої освіти на другому (магістерському) та/або третьому (освітньо-науковому/освітньо-творчому) рівні вищої освіти; заклад післядипломної освіти; заклад фахової передвищої освіти; заклад професійної (професійно-технічної) освіти; заклад загальної середньої освіти; заклад дошкільної освіти; ...	2. У цих Ліцензійних умовах терміни вживаються в такому значенні: ... 2) до закладів освіти належить: заклад вищої освіти; наукова установа, що здійснює навчання здобувачів вищої освіти на другому (магістерському) та/або третьому (освітньо-науковому/освітньо-творчому) рівні вищої освіти; заклад післядипломної освіти; заклад фахової передвищої освіти; заклад професійної (професійно-технічної) освіти; заклад загальної середньої освіти; заклад дошкільної освіти; заклад позашкільної освіти; ...	— » —
9) місце провадження освітньої діяльності — об'єкт (приміщення, будівля, земельна ділянка та/або територія, та/або їх сукупність), що розташований за певною адресою, в межах якого провадиться освітня діяльність за відповідною спеціальністю (професією) чи групою споріднених професій, віднесених до одного класу (підкласу, групи) класифікаційного угруповання Національного класифікатора професій ДК 003:2010 на певному рівні (рівнях) вищої, фахової передвищої або професійної (професійно-технічної) освіти (крім місць проведення практичної підготовки, у тому числі під час дуального навчання) та у сфері післядипломної освіти (крім підвищення кваліфікації працівника за місцем його роботи), повний цикл освітнього	9) місце провадження освітньої діяльності — об'єкт (приміщення, будівля, земельна ділянка та/або територія, та/або їх сукупність), що розташований за певною адресою, в межах якого провадиться освітня діяльність за відповідною спеціальністю (професією) чи групою споріднених професій, віднесених до одного класу (підкласу, групи) класифікаційного угруповання Національного класифікатора професій ДК 003:2010 на певному рівні (рівнях) вищої, фахової передвищої або професійної (професійно-технічної) освіти (крім місць проведення практичної підготовки, у тому числі під час дуального навчання) та у сфері післядипломної освіти (крім підвищення кваліфікації працівника за місцем його роботи), повний цикл освітнього	— » —

процесу на певному рівні (рівнях) повної загальної середньої освіти, діяльність на рівні дошкільної освіти (крім провадження освітньої діяльності за місцем проживання дитини);	процесу на певному рівні (рівнях) повної загальної середньої освіти, діяльність на рівні дошкільної освіти (крім провадження освітньої діяльності за місцем проживання дитини), діяльність у сфері позашкільної освіти;	
Відсутня	11-1) освітня діяльність у сфері позашкільної освіти — діяльність закладів позашкільної освіти незалежно від підпорядкування, типу і форми власності, фізичної особи — підприємця або структурного підрозділу юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу; ліцензування освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти може здійснюватися за рішенням засновника (засновників) закладу позашкільної освіти та є обов'язковим.	— » —
16) ... Інші терміни вживаються у значенні, визначеному Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», «Про ліцензування видів господарської діяльності».	16) ... Інші терміни вживаються у значенні, визначеному Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», «Про позашкільну освіту» , «Про ліцензування видів господарської діяльності».	— » —
3. Під час ліцензування встановлюється спроможність закладу освіти провадити освітню діяльність відповідно до встановлених цими Ліцензійними умовами вимог: ... у сфері дошкільної освіти — за рівнем дошкільної освіти.	3. Під час ліцензування встановлюється спроможність закладу освіти провадити освітню діяльність відповідно до встановлених цими Ліцензійними умовами вимог: ... у сфері дошкільної освіти — за рівнем дошкільної освіти; у сфері позашкільної освіти.	— » —
8. ...	8. ... Ліцензуванню не підлягає провадження освітньої діяльності суб'єктами освітньої	— » —

	діяльності системи позашкільної освіти за місцем проживання дитини, за місцем, наданим замовником для отримання короткотермінових освітніх послуг (семінару, лекції, тренінгу, вебінару тощо). Ліцензуванню не підлягає провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти фізичними особами самотійно (одноосібно).	
23. ...	23. ... Ліцензіат, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, повідомляє органу ліцензування про планове припинення провадження освітньої діяльності протягом п'яти робочих днів з моменту прийняття відповідного рішення.	— » —
Відсутня	Започаткування та провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти <i>Кадрові вимоги щодо започаткування та провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти</i> 100. Заклад позашкільної освіти, фізична особа — підприємець або структурний підрозділ юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, повинен бути забезпечений педагогічними працівниками чи іншими особами, які провадять педагогічну діяльність, необхідними для реалізації освітнього процесу та виконання вимог освітньої програми, ухваленої та затвердженої відповідно до законодавства. Фізична особа — підприємець, яка не має педагогічної освіти та/або професійної кваліфікації педагогічного працівника має право отримати	— » —

	ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти за умови прийняття на роботу особи, яка буде виконувати посадові обов'язки, визначені законодавством для керівника закладу позашкільної освіти. 101. Кожен працівник закладу позашкільної освіти, фізичної особи — підприємця або структурного підрозділу юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, чи інші особи, які забезпечують провадження або безпосередньо задіяні в організації освітньої діяльності (освітнього процесу), відповідно до законодавства повинні пройти обов'язковий профілактичний медичний огляд, що відображається в його особистій медичній книжці. <i>Технологічні вимоги щодо започаткування та провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти</i> 102. Заклад позашкільної освіти, фізична особа —підприємець або структурний підрозділ юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, повинен мати матеріально-технічне і навчально-методичне забезпечення, що забезпечує виконання вимог освітньої програми, ухваленої та затвердженої відповідно до законодавства. 103. Матеріально-технічне забезпечення закладу позашкільної освіти, фізичної особи — підприємця або структурного підрозділу юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, повинно відповідати вимогам нормативно-	
--	--	--

правових актів у сфері позашкільної освіти щодо безпеки життєдіяльності дітей та охорони праці.

104. Заклад позашкільної освіти, фізична особа — підприємець або структурний підрозділ юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, повинен забезпечити безперешкодний доступ до будівель, приміщень, якщо планується провадження освітньої діяльності для дітей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. Інформація про умови доступності приміщення для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення розміщується у місці, доступному для візуального сприйняття дорослим, що супроводжує дитину. Доступність до будівель, приміщень закладів позашкільної освіти, введених в експлуатацію після набрання чинності цих Ліцензійних умов, повинна відповідати державним будівельним нормам.

Організаційні вимоги щодо провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти

105. Ліцензіат повинен відповідати вимогам цих Ліцензійних умов впродовж усього періоду провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти.

Перелік документів, необхідних для започаткування провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти

106. Здобувач ліцензії разом із заявою про отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності (додаток 30) подає:

1) копії установчих документів юридичної особи (статут) або копію положення про

	структурний підрозділ юридичної особи публічного чи приватного права або фізичну особу — підприємця, основним видом діяльності яких визначена освітня діяльність у сфері позашкільної освіти; 2) письмове зобов'язання щодо матеріально-технічного, кадрового та навчально-методичного забезпечення освітньої діяльності закладу позашкільної освіти, фізичної особи — підприємця або структурного підрозділу юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, у тому числі у частині забезпечення безпеки життєдіяльності дітей та охорони праці; 3) копії документів, що засвідчують рівень освіти та кваліфікації керівника закладу позашкільної освіти (структурного підрозділу юридичної особи публічного чи приватного права, основним видом діяльності якого є освітня діяльність у сфері позашкільної освіти, фізичної особи — підприємця або особи, найнятої фізичною особою — підприємцем, яка буде виконувати посадові обов'язки, визначені законодавством для керівника закладу позашкільної освіти); 4) опис документів, що подаються закладом позашкільної освіти, фізичною особою — підприємцем або структурним підрозділом юридичної особи публічного чи приватного права, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, для одержання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти у двох примірниках (додаток 31). 107. Фізична особа — підприємець додатково подає:	
--	--	--

	1) копії сторінок паспорта, на яких зазначені прізвище, ім'я по батькові, серія, номер паспорта, коли і ким виданий, місце проживання; 2) копію довідки про реєстраційний номер облікової картки платника податків або копію відповідної сторінки паспорта (для фізичних осіб, які через релігійні переконання відмовилися від прийняття такого номера та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті). 108. Документи формуються у справу, пронумеровуються та підписуються керівником закладу позашкільної освіти, фізичною особою — підприємцем, що провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, або керівником юридичної особи публічного чи приватного права, структурний підрозділ якої провадить освітню діяльність у сфері позашкільної освіти, або уповноваженою на це особою.	
	Додаток 30 до Ліцензійних умов ЗАЯВА про отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти Прошу видати ліцензію на провадження освітньої діяльності за напрямом позашкільної освіти _____ (художньо-естетичний, мистецький, туристсько-краєзнавчий, еколого-натуралістичний, науково-технічний, дослідницько-експериментальний, фізкультурно-спортивний або спортивний, військово-патріотичний, бібліотечно-	— » —

	бібліографічний, соціально-реабілітаційний, оздоровчий, гуманітарний) Здобувач ліцензії (ліцензіат)	
_____ (повне найменування закладу освіти — юридичної особи/структурного підрозділу юридичної особи приватного чи публічного права/фізичної особи — підприємця) Керівник юридичної особи / фізична особа — підприємець		
_____ (найменування посади, прізвище, ім'я та по батькові) Ідентифікаційний код		
_____ Організаційно-правова форма		
_____ Форма власності		
_____ Засновник (засновники)		
_____ Місцезнаходження		
_____ Місце провадження освітньої діяльності		
_____ Номер телефону _____, телефаксу _____,		
_____ адреса електронної пошти, адреса офіційного веб-сайту закладу освіти (у разі його відсутності — офіційного веб-сайту засновника (для державних і комунальних закладів освіти)		
_____ Поточний рахунок _____ у _____ (найменування банківської установи)		

3 Ліцензійними умовами провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти ознайомлений і зобов'язуюся їх виконувати.

Відомості, зазначені в документах, поданих для ліцензування, є достовірними.

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	(підпис)	_____
(наймен		(ініціали
ування посади		та прізвище)
керівника)		

* У разі ліцензування освітньої діяльності у структурному підрозділі юридичної особи публічного чи приватного права в заяві додатково зазначається найменування посади, прізвище, ім'я та по батькові керівника, ідентифікаційний код, місцезнаходження, місце провадження освітньої діяльності, номер телефону і телефаксу, адреса електронної пошти такого підрозділу.

** У разі ліцензування освітньої діяльності фізичної особи — підприємця у позиції «ідентифікаційний код» зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через релігійні переконання відмовилися від прийняття такого номера та повідомили про це відповідному контролюючому органі і мають відмітку у паспорті). Позиції «організаційно-правова форма» та «форма власності» не заповнюються.

*** У разі ліцензування освітньої діяльності фізичної особи — підприємця, що не має вищої освіти та професійної кваліфікації педагогічного працівника, в заяві додатково зазначається прізвище, ім'я та по батькові особи, найнятої фізичною особою — підприємцем, яка буде

	виконувати обов'язки, визначені законодавством для керівника закладу позашкільної освіти.							
	Додаток 31 до Ліцензійних умов ОПИС документів, що подаються закладом позашкільної освіти (фізичною особою — підприємцем, структурним підрозділом юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність) для одержання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти Найменування закладу освіти (фізичної особи — підприємця, структурного підрозділу юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність) <table><tr><td>Найменування документа</td><td>Відм ітка про наявність документа</td></tr><tr><td colspan="2">1. Заява про отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти</td></tr><tr><td colspan="2">2. Копії установчих документів закладу освіти — юридичної особи (статуту) або копія положення про фізичну особу — підприємця, структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність</td></tr></table>	Найменування документа	Відм ітка про наявність документа	1. Заява про отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти		2. Копії установчих документів закладу освіти — юридичної особи (статуту) або копія положення про фізичну особу — підприємця, структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність		— » —
Найменування документа	Відм ітка про наявність документа							
1. Заява про отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері позашкільної освіти								
2. Копії установчих документів закладу освіти — юридичної особи (статуту) або копія положення про фізичну особу — підприємця, структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність								

	3. Письмове зобов'язання щодо кадрового, матеріально-технічного та навчально-методичного забезпечення освітньої діяльності закладу освіти (фізичної особи — підприємця, структурного підрозділу юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність), у тому числі щодо безпеки життєдіяльності дітей та охорони праці 4. Копії документів, що засвідчують рівень освіти і кваліфікації керівника закладу позашкільної освіти (структурного підрозділу юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності якого є освітня діяльність) 5. Копії 1—3 і 11 сторінок паспорта (для фізичної особи — підприємця) 6. Копії документів, що засвідчують рівень освіти та кваліфікації фізичної особи — підприємця 7. Копія довідки про реєстраційний номер облікової картки платника податків або копія відповідної сторінки паспорта (для фізичних осіб, які через релігійні переконання відмовилися від прийняття такого номера та повідомили про це відповідному органу державної податкової служби і	
--	--	--

	мають відмітку у паспорті) (для фізичної особи — підприємця) 8. Медична довідка встановленого законодавством зразка (для фізичної особи — підприємця)»	
Наказ МІ від 08.01.2003р. №3 «Про затвердження положення про ведення єдиного Державного реєстру документів моряків»	Скасувати наказ та затверджене ним Положення	По-перше, згідно чинного законодавства України держателями Єдиних та Державних реєстрів України є: - Міністерство юстиції України; - Державна виконавча служба України; - Державна служба з питань захисту персональних даних України. Цей перелік являється вичерпним та розширеному тлумаченню не підлягає, а отже, не тільки Інспекція, але й Мінінфраструктури не може являтися держателем будь-якого Єдиного державного чи Державного реєстру, у тому числі реєстру документів моряків України, а коли це так, то, так званий «Єдиний державний реєстр моряків України» являється піратським актом, виданим з єдиною метою – незаконного отримання дуже великих коштів за рахунок суб'єктів господарювання з подальшим їх привласненням. По-друге, навіть це, фактично та юридично нікчемне Положення не надає повноважень Інспекції вимагати від незалежних суб'єктів господарювання, якими являються НТЗ, примусово

		реєструвати сертифікати та свідоцтва, що ними видаються. Це грубо порушує вимоги: 1) ст. 19 ст. 42 Конституції України; 2) ст. 6 та 19 Господарського кодексу України; 3) ст. 51 та 78 Кодексу торговельного мореплавства (КТМ); 4) Правила 1/2 Резолюції 2 Конференції Сторін Міжнародної конвенції ПДНВ, яка набрала чинності для України з 01.01.2012 р.; 5) наказу МІ України від 18.10.2013 р. №811; 6) ч. 2 п.п. 4.2., 4.4. Порядку роботи Державних кваліфікаційних комісій, затвердженого наказом МІ від 07.05.2007 р. №377
Всі договори Інспекції та НТЗ про внесення до реєстру сертифікатів, починаючи з серпня 2017 р.(строк позовної давності), у тому числі про оплату цих послуг	НТЗ мають всі законні підстави для звернення з позовами до господарських судів про визнання цих договорів незаконними(оспорюваними правочинами) та стягнення з Інспекції всіх незаконно отриманих нею коштів і з віднесенням всіх судових витрат на Інспекцію	Інспекція, нав'язуючи кабальні умови договорів та самі договори, незаконні підвищення вартості, строки дії договорів тощо, грубо порушила вимоги чинного законодавства: 1. Ч. 2 ст. 203 ЦК України, оскільки не володіла необхідним обсягом дієздатності щодо укладання незаконних договорів. 2. ч. 3 ст. 215 ЦК, НТЗ, як сторона правочину, має всі законні підстави для заперечення дійсності правочину. 3. Стаття 216, ч.ч. 1 та 2 ЦК гарантує стороні правочину відшкодування збитків, завданих другою стороною. 4. ч. 4 ст. 179 та ч. 1 ст. 188 ГК України щодо вільного волевиявлення сторін при

		укладені господарських договорів та внесення до них змін												
«Положення про порядок обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України»														
	«Положення про порядок обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України» затверджене наказом Мінприроди №116 від 26.10.1995 р. пункт 3.1: «Обчислення розміру відшкодування збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів, інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод, проводиться в доларах США на підставі кількості забруднюючих речовин, скинутих у водне середовище, визначеної згідно з Розділом 2 цього Положення, такс, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 3 липня 1995 року N 484 (<u>484-95-п</u>) "Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України" (додаток N 2 до цього Положення) та фактичного часу знаходження забруднюючої речовини у воді, згідно наступної таблиці: <table><tr><td>Время</td><td>ликвидации</td></tr><tr><td>Коэффициент снижения</td><td></td></tr><tr><td>загрязнений,</td><td>t,</td></tr><tr><td>час.*</td><td>величины убытков,</td></tr><tr><td>K(сн)</td><td></td></tr><tr><td>До</td><td>6</td></tr></table>	Время	ликвидации	Коэффициент снижения		загрязнений,	t,	час.*	величины убытков,	K(сн)		До	6	Законодавче врахування часу знаходження забруднюючої речовини у воді або витрат на ліквідацію забруднення дозволить встановити соціальну справедливість щодо фактично нанесеної шкоди навколишньому природному середовищу, оскільки чим менше знаходиться забруднююча речовина у воді тим менша шкода від неї. Тім паче, що такий науково обґрунтований підхід вже існував в Україні раніше: перший – до 1995 року, а другий - з 1995 по 2009 роки. Крім того, реалізація вищевказаного підходу повністю відповідає вимогам директиви Європейського Парламенту та Ради ЄС №2004/35/СЕ щодо екологічної відповідальності, направленої на попередження екологічного ушкоду та усунення його наслідків, а також сприятиме матеріальній зацікавленості винуватця аварії у оперативному прийнятті мір щодо ліквідації наслідків забруднення. На цей час винуватець аварії зовсім не зацікавлений в ліквідації наслідків забруднення, оскільки це не тільки не заощадить його кошти, а навпаки приведе к зростанню витрат. При такій ситуації єдиною зацікавленою стороною нажаль залишається навколишнє природне
Время	ликвидации													
Коэффициент снижения														
загрязнений,	t,													
час.*	величины убытков,													
K(сн)														
До	6													

	ВКЛЮЧ. более ВКЛЮЧ.	6	до	0,800 0,650	12	середовище та люди, яким не байдуже це питання.
	-"-	12	до	18	-	
	"_			0,500		
	-"-	18	до	24	-	
	"_			0,463		
	-"-	24	до	30	-	
	"_			0,434		
	-"-	30	до	36	-	
	"_			0,412		
	-"-	36	до	48	-	
	"_			0,388		
	-"-	48	до	60	-	
	"_			0,364		
	-"-	60	до	72	-	
	"_			0,346		
	-"-	72	до	84	-	
	"_			0,331		
	-"-	84	до	96	-	
	"_			0,320		
	-"-	96	до	108	-	
	"_			0,310		
	-"-	108	до	120	-	
	"_			0,301		
	-"-	120	до	132	-	
	"_			0,293		
	-"-	132	до	144	-	
	"_			0,287		
	-"-	144	до	156	-	
	"_			0,280		
	-"-	156	до	168	-	
	"_			0,275		
	-"-	168	до	180	-	
	"_			0,270		
	-"-	180	до	192	-	
	"_			0,266		

-"-	192	до	204	-
"_			0,262	
-"-	204	до	216	-
"_			0,258	
-"-	216	до	228	-
"_			0,254	
-"-	228	до	240	-
"_	0,250			

*** Время ликвидации загрязнения вод (t) рассчитывается как разница между временем, прошедшим с момента окончания сброса, и временем окончания ликвидации загрязнения вод.»**

Або:

«Положення про порядок обчислення розміру відшкодування та сплати збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів та інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України» затверджене наказом Мінприроди №116 від 26.10.1995 р. пункт 3.1:

«Обчислення розміру відшкодування збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден, кораблів, інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод, проводиться в доларах США на підставі кількості забруднюючих речовин, скинутих у водне середовище, визначеної згідно з Розділом 2 цього Положення, такс, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 3 липня 1995 року N 484 (484-95-п) "Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування збитків, заподіяних внаслідок забруднення із суден,

	кораблів та інших плавучих засобів територіальних і внутрішніх морських вод України" (додаток N 2 до цього Положення) та урахування витрат на ліквідацію наслідків забруднення, документально підтверджених винуватцем цього забруднення. Сума цих коштів виключається з розрахованої суми збитків.»																																						
«Методика розрахунку розмірів відшкодування збитків, заподіяних державі внаслідок порушення законодавства про охорону та раціональне використання водних ресурсів» затвердженої наказом Мінприроди №389 від 20.07.2009 р.: 8.1. Розрахунок розмірів відшкодування збитків, заподіяних водним об'єктам (крім морських вод) внаслідок забруднення речовинами у чистому вигляді у складі продукції чи сировини, грн, здійснюється за формулою $З = K_c \times K_{кат} \times K_{р \times k_2} \times [(M_{11} \times \gamma_{11}) + (M_{12} \times \gamma_{12})] \times K_{к} \times K_{Р} \quad (19)$ Кс коефіцієнт, що враховує збільшення шкоди водній екосистемі при самовільному чи аварійному скиді ; Кк коефіцієнт, що враховує категорію водного об'єкта, який визначається згідно з <u>додатком 2</u>; КР регіональний коефіцієнт дефіцитності водних ресурсів	«Методика розрахунку розмірів відшкодування збитків, заподіяних державі внаслідок порушення законодавства про охорону та раціональне використання водних ресурсів» затвердженої наказом Мінприроди №389 від 20.07.2009 р. пункти 8.1 та 8.2 у кінці доповнити наступними словами: «Крім того, враховується фактичного часу знаходження забруднюючої речовини у воді, згідно наступної таблиці: <table><thead><tr><th>Время Коэффициент снижения загрязнений, час.* К(сн)</th><th>ликвидации t, величины убытков,</th></tr></thead><tbody><tr><td>До 6</td><td>0,800</td></tr><tr><td>более 6 до 12</td><td>0,650</td></tr><tr><td>включ. 12 до 18</td><td>0,500</td></tr><tr><td>включ. 18 до 24</td><td>0,463</td></tr><tr><td>включ. 24 до 30</td><td>0,434</td></tr><tr><td>включ. 30 до 36</td><td>0,400</td></tr><tr><td>включ. 36 до 42</td><td>0,365</td></tr><tr><td>включ. 42 до 48</td><td>0,330</td></tr><tr><td>включ. 48 до 54</td><td>0,295</td></tr><tr><td>включ. 54 до 60</td><td>0,260</td></tr><tr><td>включ. 60 до 66</td><td>0,225</td></tr><tr><td>включ. 66 до 72</td><td>0,190</td></tr><tr><td>включ. 72 до 78</td><td>0,155</td></tr><tr><td>включ. 78 до 84</td><td>0,120</td></tr><tr><td>включ. 84 до 90</td><td>0,085</td></tr><tr><td>включ. 90 до 96</td><td>0,050</td></tr><tr><td>включ. 96 до 102</td><td>0,015</td></tr><tr><td>включ. 102 до 108</td><td>0,000</td></tr></tbody></table>	Время Коэффициент снижения загрязнений, час.* К(сн)	ликвидации t, величины убытков,	До 6	0,800	более 6 до 12	0,650	включ. 12 до 18	0,500	включ. 18 до 24	0,463	включ. 24 до 30	0,434	включ. 30 до 36	0,400	включ. 36 до 42	0,365	включ. 42 до 48	0,330	включ. 48 до 54	0,295	включ. 54 до 60	0,260	включ. 60 до 66	0,225	включ. 66 до 72	0,190	включ. 72 до 78	0,155	включ. 78 до 84	0,120	включ. 84 до 90	0,085	включ. 90 до 96	0,050	включ. 96 до 102	0,015	включ. 102 до 108	0,000
Время Коэффициент снижения загрязнений, час.* К(сн)	ликвидации t, величины убытков,																																						
До 6	0,800																																						
более 6 до 12	0,650																																						
включ. 12 до 18	0,500																																						
включ. 18 до 24	0,463																																						
включ. 24 до 30	0,434																																						
включ. 30 до 36	0,400																																						
включ. 36 до 42	0,365																																						
включ. 42 до 48	0,330																																						
включ. 48 до 54	0,295																																						
включ. 54 до 60	0,260																																						
включ. 60 до 66	0,225																																						
включ. 66 до 72	0,190																																						
включ. 72 до 78	0,155																																						
включ. 78 до 84	0,120																																						
включ. 84 до 90	0,085																																						
включ. 90 до 96	0,050																																						
включ. 96 до 102	0,015																																						
включ. 102 до 108	0,000																																						

поверхневих вод, який визначається згідно з <u>додатком 3</u>; кз коефіцієнт ураженості = 1,5 водної екосистеми; Мі маса скинутої і-ї забруднюючої речовини у водний об'єкт у складі продукції чи сировини, т; m кількість забруднюючих речовин у складі продукції чи сировини; γі визначається за формулою (13).	-"-	30	до	36	-
	"_			0,412	
	-"-	36	до	48	-
	"_			0,388	
	-"-	48	до	60	-
	"_			0,364	
	-"-	60	до	72	-
	"_			0,346	
	-"-	72	до	84	-
	"_			0,331	
	-"-	84	до	96	-
	"_			0,320	
	-"-	96	до	108	-
	"_			0,310	
	-"-	108	до	120	-
	"_			0,301	
	-"-	120	до	132	-
	"_			0,293	
	-"-	132	до	144	-
	"_			0,287	
	-"-	144	до	156	-
	"_			0,280	
	-"-	156	до	168	-
	"_			0,275	
	-"-	168	до	180	-
	"_			0,270	
	-"-	180	до	192	-
	"_			0,266	
	-"-	192	до	204	-
	"_			0,262	
	-"-	204	до	216	-
	"_			0,258	
	-"-	216	до	228	-
	"_			0,254	
	-"-	228	до	240	-
	"_			0,250	

	* Время ликвидации загрязнения вод (t) рассчитывается как разница между временем, прошедшим с момента окончания сброса, и временем окончания ликвидации загрязнения вод» Або: «Крім того, враховується витрат на ліквідацію наслідків забруднення, шляхом виключення сума цих коштів з розрахованої суми збитків.»	
РД 31.06.01-79 «Инструкция по сбору, удалению и обезвреживанию мусора морских портов»	Переглянути морально застарілий але чинний нормативний документ або розробити, замість нього, новий, який би враховував не тільки вимоги чинного законодавства України та Міжнародної конвенції по попередженню забруднення з суден (МАРПОЛ 73/78) щодо впровадження системи роздільного накопичення/збору/утилізації відходів, а і чітко встановлював вимоги щодо сучасних технологій/методів поводження з тим чи іншим видом відходу у портах (у тому числі і під час загрози короно-вірусних і т.п. інфекцій).	Необхідність у зазначеній процедурі пов'язана з відсутністю чіткого врегулювання зазначеного питання на законодавчому рівні, що в умовах загрози короно-вірусних і т.п. інфекцій є неприпустимим.
«Порядок проведения та оплаты работ, пов'язаних з видачою дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, обліку підприємств, установ, організацій та громадян – підприємців, які отримали такі дозволи» затверджений постановою Кабінету Міністрів України № 302 від 13.03.2002 р., «Інструкцію про зміст та порядок складання звіту проведення	Відкоригувати визначені нормативні документи шляхом: надання суб'єктам господарювання та державним органам права щодо доповнення/внесення змін/подовження чинних документів дозвільного характеру, без повторного врахування джерел викиду, що вже існували до цього. В першу чергу це торкається: інвентаризації джерел викиду; документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів; дозволу на викиди забруднюючих	Доцільність впровадження цього підходу пов'язана з тим, що згідно чинного законодавства усі технологічні процеси, введення нових джерел викиду, припинення їх роботи та т.п. потребують отримання відповідного дозволу, а для можливості його отримання чинними нормативними документами передбачено надання повного пакету документів з інвентаризації джерел та обґрунтування обсягів викиду.

інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві» затверджену наказом Мінприроди № 7 від 10.02.1995р., «Інструкцію про загальні вимоги до оформлення документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців» затверджену наказом Мінприроди № 108 від 09.03.2006р.	речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами та таке інше.	Врахування зазначених пропозицій не тільки дасть можливість оперативного реагувати на зміни ринку та значно зменшити корупційні ризики, а і збереже час та кошти суб'єктів господарювання.
«Інструкція про порядок та критерії взяття на державний облік об'єктів, які справляють або можуть справити шкідливий вплив на здоров'я людей і стан атмосферного повітря, видів та обсягів забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферне повітря» яка затверджена Наказом Мінприроди № 177 від 10.05.2002р.	Переглянути та спростити нині діючу централізовану процедуру взяття на державний облік суб'єктів господарювання, які справляють або можуть справити шкідливий вплив на здоров'я людей і стан атмосферного повітря. Самим простим та ефективним шляхом спрощення зазначеної процедури є обов'язок органів, що видають документи дозвільного характеру (ст.11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря») автоматично брати ці суб'єкти господарювання на державний облік (під час видачі дозволів).	Нині діюча процедура взяття на державний облік тільки органами Мінприроди є занадто громіздкою, за централізованою та нічим не обґрунтованою
Постанова КМУ від 18 січня 2001 року за № 30 «Про проїзд великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами»		Відповідно до положень Постанови КМУ від 18 січня 2001 року за № 30 для отримання дозволу перевізник або уповноважена ним особа подає, зокрема копії погоджувальних документів з власниками вулично-дорожньої мережі, залізничних переїздів, мостового господарства, служб міського електротранспорту, електромереж, електрифікації, електрозв'язку щодо проїзду автотранспорту.

		Вказані положення законодавства, особливо ж щодо самостійного отримання погоджень проїзду із відповідним переліком третіх осіб, суттєво ускладнюють процес організації відповідних перевезень та, очевидно, не відповідають принципу «єдиного вікна» та «найкращим практикам ЄС». Слід забезпечити реформування сфери отримання дозволів на проїзд великогабаритних транспортних засобів відповідно до положень абзацу 10 частини 1 статті 4, абзацу 2 частини 11 статті 4-1 Закону України «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності» та з врахуванням Керівного посібника найкращих практик ЄС у сфері нестандартного дорожнього транспорту.
Постанова КМУ від 21 серпня 2019 року за № 823 «Деякі питання здійснення державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю».		Постанову слід скасувати, як таку, що прийнята з порушенням Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Слід вказати, що за результатом розгляду проекту постанови ДРС прийняла рішення № 281 від 25 червня 2019 року про відмову в погодженні проекту регуляторного акта. Пізніше, зауважень ДРС та інших осіб не було враховано та прийнято Постанову КМУ від 21 серпня 2019 року за № 823. Слід вказати, що відповідна постанова була розроблена Міністерством соціальної політики аналогічною за змістом постанові

		від 26.04.2017 року № 295, яку було визнано протиправною та нечинною у справі 826/8917/17. Водночас, не було враховано висновки суду, навпаки, не вжито відповідних заходів, щодо упередження ризиків порушення прав суб'єктів господарювання, запобігання грубому порушенню законів України та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
ПОСТАНОВА КАБІНЕТу МІНІСТРІВ УКРАЇНИ від 27 грудня 2017 р. № 1045 "Про затвердження переліку держав (територій), які відповідають критеріям, установленим підпунктом 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України..."	Відмінити постанову у повному обсязі, як злочинно-шкідливу для економіки України, малих та середніх підприємств	Нижча ставка Податку на прибуток (ПНП) у фірми-продавця з будь-якої іноземної юрисдикції означає, що українська фірма-покупець з ставкою ПНП у 18% отримає більший (не менший) прибуток в Україні і сплатить більше (не менше) ПНП до бюджету України. Постанова є основою для переслідування українських фірм за начебто меншу сплату ПНП. Фіскали на основі цієї "Постанови" придумали донараховувати сплату ПНП укр.фірмам, які купують товар, напр.у польської фірми, яка має ставку ПНП 12% чи меншу.
ПОСТАНОВА КМУ від 13 квітня 2011 р. № 466 «Деякі питання виконання підготовчих і будівельних робіт»: 27. Дозвіл видається на безоплатній основі відповідним органом державного архітектурно-будівельного контролю за формою, наведеною у додатку 9 до цього Порядку.	27. Дозвіл видається на безоплатній основі <u>Державним підприємством «Спеціалізована державна експертна організація – центральна служба української державної будівельної експертизи»</u> за формою, наведеною у додатку 9 до цього Порядку.	Оскільки проектна документація проходить перевірку Державного підприємства «Спеціалізована державна експертна організація – центральна служба української державної будівельної експертизи» або експертні організації незалежно від форми власності, що відповідають визначеним Мінрегіоном критеріям і відомості про які внесені Мінрегіоном або на підставі делегованих повноважень саморегулювальною організацією у сфері архітектурної діяльності за відповідним напрямом підприємницької діяльності до переліку експертних

{Пункт 27 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 879 від 21.10.2015}		організацій, пропонуємо: замість видачі дозволів органами ДАБІ та територіальними органами ДАБК (а після ліквідації ДАБІ - Державною сервісною службою містобудування України), повноваження з видачі дозволів на проведення робіт по капітальному ремонту, реконструкції, новому будівництву, реставрації надати державному органу: Державному підприємству «Спеціалізована державна експертна організація – центральна служба української державної будівельної експертизи». Це призведе до спрощення процедури видачі дозволів та дозволить зменшити корупційну складову.
ПОСТАНОВА КМУ від 13 квітня 2011 р. № 466 «Деякі питання виконання підготовчих і будівельних робіт»: 28. Замовник (його уповноважена особа) подає до відповідного органу державного архітектурно-будівельного контролю через центр надання адміністративних послуг чи через електронний кабінет шляхом подання засобами програмного забезпечення Єдиного державного веб-порталу електронних послуг або заповнює та надсилає рекомендованим листом з описом вкладення до центру надання адміністративних послуг заяву про	28. Замовник (його уповноважена особа) подає до відповідного органу державного архітектурно-будівельного контролю через центр надання адміністративних послуг чи через електронний кабінет шляхом подання засобами програмного забезпечення Єдиного державного веб-порталу електронних послуг або заповнює та надсилає рекомендованим листом з описом вкладення до центру надання адміністративних послуг заяву про отримання дозволу за формою згідно з додатком 10 до цього Порядку. До заяви додаються:	В діючому законодавстві не по всіх документах конкретизовано в якому саме вигляді необхідно надавати документи для отримання дозволу, що призводить до зловживань реєстраторів на місцях (людський фактор). Пропонуємо: спростити перелік документів, необхідних для видачі дозволу на проведення робіт по капітальному ремонту, реконструкції, новому будівництву, реставрації, та конкретизувати які саме документи повинні подаватись: оригінали, нотаріальні копії, копії з печаткою підприємства або просто не завірені копії тощо. Це призведе до спрощення процедури видачі дозволів, дозволить зменшити людський фактор у трактовці законодавства.

отримання дозволу за формою згідно з додатком 10 до цього Порядку. До заяви додаються: витяг (витяги) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо наявного права власності або землекористування земельною ділянкою (земельними ділянками) (крім випадків, визначених пунктом 7 цього Порядку); витяг (витяги) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо будівель і інженерних споруд, які реконструюються, піддаються капітальному ремонту чи реставрації; нотаріально завірена згода власника (власників) будівлі (будівель), інженерної споруди на проведення будівельних робіт у разі здійснення не власником будівель і інженерних споруд їх реконструкції, реставрації, капітального ремонту;	витяг (витяги) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо наявного права власності або землекористування земельною ділянкою (земельними ділянками) та/або інші документи, підтверджуючі право на земельну ділянку (крім випадків, визначених пунктом 7 цього Порядку) – фотокопія, завірена замовником; витяг (витяги) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо будівель і інженерних споруд, які реконструюються, піддаються капітальному ремонту чи реставрації та/або інші документи, підтверджуючі право на нерухоме майно – фотокопія, завірена замовником; нотаріально завірена згода власника (власників) будівлі (будівель), інженерної споруди на проведення будівельних робіт у разі здійснення не власником будівель і інженерних споруд їх реконструкції,	
--	---	--

частина проектної документації у складі: для нового будівництва, капітального ремонту та реконструкції - містобудівних умов та обмежень або листа уповноваженого органу містобудування та архітектури про те, що для проектування даного об'єкта будівництва містобудівні умови та обмеження не надаються; - технічних умов щодо теплопостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо водопостачання та водовідведення або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо електропостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби;	реставрації, капітального ремонту – копія, завірена нотаріально; частина проектної документації у складі: для нового будівництва, капітального ремонту та реконструкції - містобудівних умов та обмежень або листа уповноваженого органу містобудування та архітектури про те, що для проектування даного об'єкта будівництва містобудівні умови та обмеження не надаються – фотокопія, завірена замовником; - технічних умов щодо теплопостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо водопостачання та водовідведення (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби;	
--	--	--

- технічних умов щодо газопостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби; - розрахунку класу наслідків (відповідальності) та категорії складності; - генерального плану на топографічній основі масштабом 1:500 або 1:1000; - плану трас зовнішніх інженерних мереж та комунікацій масштабом 1:2000; - планів поверхів, фасадів масштабом 1:50, 1:100 або 1:200 (для будівель); для об'єктів реставрації - реставраційного завдання; - технічних умов щодо теплопостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби;	- технічних умов щодо електропостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо газопостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - розрахунку класу наслідків (відповідальності) та категорії складності; - генерального плану на топографічній основі масштабом 1:500 або 1:1000; - плану трас зовнішніх інженерних мереж та комунікацій масштабом 1:1000; - планів поверхів, фасадів масштабом 1:50, 1:100 або 1:200 (для будівель); для об'єктів реставрації - реставраційного завдання;	
---	---	--

- технічних умов щодо водопостачання та водовідведення або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо електропостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо газопостачання або листа розробника проекту про відсутність потреби; - розрахунку класу наслідків (відповідальності) та категорії складності; - ситуаційного плану розташування пам'ятки в планувальній структурі населеного пункту масштабом 1:2000, 1:5000 або 1:10000; - генерального плану ділянки проектування на топографічній основі масштабом 1:500 або 1:1000;	- технічних умов щодо теплопостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо водопостачання та водовідведення (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо електропостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - технічних умов щодо газопостачання (копія) або листа розробника проекту про відсутність потреби; - розрахунку класу наслідків (відповідальності) та категорії складності; - ситуаційного плану розташування пам'ятки в планувальній структурі населеного пункту масштабом 1:2000, 1:5000 або 1:10000;	
--	--	--

- схеми напрямків трас інженерних мереж на топографічній основі масштабом 1:2000 (у разі потреби); - схеми вертикального планування масштабом 1:200 або 1:500 (у разі потреби); - планів поверхів, фасадів масштабом 1:50, 1:100 або 1:200 (для будівель); - витягу з протоколу засідання відповідної науково-методичної або консультативної ради про узгодження принципів рішень; - експертний звіт щодо розгляду проектної документації; - фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) замовника про затвердження проектної документації, завірена замовником, або лист фізичної особи - замовника;	- генерального плану ділянки проектування на топографічній основі масштабом 1:500 або 1:1000; - схеми напрямків трас інженерних мереж на топографічній основі масштабом 1:2000 (у разі потреби); - схеми вертикального планування масштабом 1:200 або 1:500 (у разі потреби); - планів поверхів, фасадів масштабом 1:50, 1:100 або 1:200 (для будівель); - витягу з протоколу засідання відповідної науково-методичної або консультативної ради про узгодження принципів рішень; - експертний звіт щодо розгляду проектної документації; - фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) замовника про затвердження проектної документації,	
---	--	--

фотокопія договору підряду (генерального підряду) на виконання будівельних робіт, завірена замовником; фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) про призначення осіб, які здійснюють авторський нагляд, завірена замовником; фотокопія договору підряду на здійснення технічного нагляду та/або фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) замовника про призначення осіб, які здійснюють технічний нагляд, завірена замовником; оцінка впливу на довкілля (у разі потреби). {Пункт 28 в редакції Постанови КМ № 218 від 13.03.2020}	завірена замовником, або лист фізичної особи - замовника; фотокопія договору підряду (генерального підряду) на виконання будівельних робіт, завірена замовником; фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) про призначення осіб, які здійснюють авторський нагляд, завірена замовником; фотокопія договору підряду на здійснення технічного нагляду та/або фотокопія розпорядчого документа (рішення, розпорядження, наказ) замовника про призначення осіб, які здійснюють технічний нагляд, завірена замовником; оцінка впливу на довкілля (у разі потреби).	
ПОСТАНОВА КМУ від 13 квітня 2011 р. № 466 «Деякі питання виконання підготовчих і будівельних робіт»:	29. Орган державного архітектурно-будівельного контролю протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації заяви приймає	У зв'язку з тим, що останнім часом не всі органи ДАБІ та територіальні органи ДАБК надають оригінали дозволів на виконання будівельних робіт, пропонуємо: додати до Постанови Кабінету Міністрів України від

29. Орган державного архітектурно-будівельного контролю протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації заяви приймає рішення про надання дозволу або відмову у його видачі. ... Орган державного архітектурно-будівельного контролю надсилає на адресу електронної пошти замовника будівництва скановану копію виданого дозволу не пізніше одного робочого дня з дати прийняття такого рішення.	рішення про надання дозволу або відмову у його видачі. ... Орган державного архітектурно-будівельного контролю надсилає на адресу електронної пошти замовника будівництва скановану копію виданого дозволу не пізніше одного робочого дня з дати прийняття такого рішення та надає замовнику оригінал дозволу на виконання будівельних робіт.	13 квітня 2011 р. № 466 «Деякі питання виконання підготовчих і будівельних робіт» пункт щодо обов'язкової видачі оригіналів дозволів на виконання будівельних робіт. Це дозволить мати в архіві підприємства всі документи, які підтверджують легітимність будівництва, та при необхідності надавати їх контролюючим органам вчасно.
Демонополізації ринку послуг з лоцманського проведення суден	1. Внесення змін до <u>Положення про морських лоцманів, затверджене наказом Мінінфраструктури №292 від 8 травня 2013 року;</u> 2. внесення змін до <u>Положення про державних річкових лоцманів, затверджене наказом Міністерства транспорту України (надалі – Мінтранспорту) №11 від 14 січня 2002 року;</u> 3. <u>внесення змін до обов'язкових постанов по кожному морському порту, в якому надаються такі послуги. Обов'язкові постанови по морському порту є локальними нормативно-правовими актами, внесення змін до яких відбувається відповідно до ст. 17 та абз. 4 ч. 2 ст. 18 Закону України «Про</u>	Експерти Комітету Асоціації звертають Вашу увагу на те, що рівень портових зборів в Україні є високим, при цьому бізнес-спільнота завжди наголошувала на тому, що плата за лоцманське проведення значно переоцінена. Відкриття ринку для надання приватних лоцманських послуг, за оцінками представників бізнесу, дозволило б знизити відповідні збори, здешевити вартість судозаходів, в результаті збільшивши привабливість терміналів портів. Також доцільно зазначити, що здорова конкуренція призведе до підвищення якості надання лоцманських послуг. Якщо розглянути закордонну практику, зокрема і європейських країн, щодо надання лоцманських послуг, то в

	<u>морські порти України» №4709-VI від 17 травня 2012 року (надалі – Закон №4709-VI).</u>	більшості розвинутих країн надання послуг лоцмана здійснюється: - Товариствами лоцманів, які регулюються державою: Мальта, Німеччина, США; - Державними та приватними компаніями: Данія, Великобританія, Бельгія; - Тільки приватними компаніями: Болгарія, Румунія, Хорватія, Словенія, Іспанія, Австралія. При цьому така ознака природної монополії як більша ефективність задоволення попиту на товарному ринку за умови відсутності конкуренції внаслідок технологічних особливостей виробництва не може бути застосована до послуг із забезпечення лоцманського проведення, зважаючи на природу послуги як такої, що споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності. Також у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/352 від 15 лютого 2017 року щодо встановлення системи надання портових послуг та фінансової прозорості портів містяться застереження стосовно необхідності дотримання саме правил безпеки мореплавства, а не прямої заборони організовувати надання послуг лоцманського проведення суден на конкурентних засадах, про що, серед іншого, свідчить положення: <i>«держави-члени можуть прийняти рішення щодо застосування глави II до лоцманського проведення. Якщо вони вирішать це зробити, Комісія повинна бути поінформована відповідним чином».</i>
--	--	--

		ДП «Адміністрація морських портів України» (надалі – ДП АМПУ) є суб’єктом природної монополії в частині надання спеціалізованих послуг морських портів, а лоцманське проведення, у свою чергу, затверджено у Переліку спеціалізованих послуг, що надаються у морському порту суб’єктами природних монополій, які підлягають державному регулюванню (надалі – Перелік спеціалізованих послуг), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України (надалі – КМУ) №405 від 3 червня 2013 року. Експерти Комітету Асоціації вважають, що для відкриття ринку надання послуг з лоцманського проведення суден необхідно визнати, що цей ринок буде більш ефективним за наявності конкуренції, а послуги філії «Дельта-лоцман» ДП АМПУ можна замінити послугами інших лоцманських підприємств. В такому випадку необхідно визначити, що ринок не повинен перебувати у стані природної монополії, та виключити забезпечення лоцманського проведення з Переліку спеціалізованих послуг. Відповідно, потребуватиме внесення змін <u>Положення про морських лоцманів, затверджене наказом Міністерства інфраструктури України (надалі – Мінінфраструктури) №292 від 8 травня 2013 року.</u> Також відповідно до п. 117 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності та покращення бізнес-клімату, затвердженого розпорядженням КМУ №1413-р від 4 грудня 2019 року (надалі – План заходів), що стосується саме необхідності демонополізації послуг
--	--	--

		річкових лоцманів, потребує внесення змін <u>Положення про державних річкових лоцманів, затверджене наказом Міністерства транспорту України (надалі – Мінтранспорту) №11 від 14 січня 2002 року.</u> Експерти Комітету Асоціації звертають увагу, що для якісної демонополізації ринку надання послуг із забезпечення лоцманського проведення суден необхідно також вносити зміни до <u>обов'язкових постанов по кожному морському порту, в якому надаються такі послуги.</u> Обов'язкові постанови по морському порту є локальними нормативно-правовими актами, внесення змін до яких відбувається відповідно до ст. 17 та абз. 4 ч. 2 ст. 18 Закону України «Про морські порти України» №4709-VI від 17 травня 2012 року (надалі – Закон №4709-VI).
Скасування необхідності регулярної плати за послуги криголамного судна для морських суден	1. <u>Внесення відповідних змін до п. 2.1 Порядку використання коштів та конкретизувати, що кошти від корабельного збору використовуються також на забезпечення проведення криголамних робіт;</u> 2. <u>виключення забезпечення криголамних робіт з Переліку спеціалізованих послуг;</u> 3. <u>визнання таким, що втратив чинність, наказ Мінінфраструктури «Про затвердження Тарифів на послуги із забезпечення проведення криголамних робіт» №1059 від 26 грудня 2013 року.</u>	Бізнес-спільнота вбачає стягнення окремої плати за вказану послугу необґрунтованим та таким, що здійснює додаткове фінансове навантаження на судновласників. Тож, експерти Комітету Асоціації вважають за необхідне уточнити деякі нормативно-правові акти, якими регулюється питання проведення криголамних робіт. Як зазначають представники бізнесу, метою проведення криголамних робіт та існування криголамного флоту як об'єкту портової інфраструктури є забезпечення безпеки судноплавства на судноплавних шляхах, а ДП АМПУ зобов'язане утримувати криголамний флот як об'єкт портової інфраструктури за власний

		рахунок. Так, відповідно до ч. 1 ст. 16 Закону №4709-VI фінансування діяльності адміністрації морських портів України здійснюється за рахунок портових зборів, що справляються нею відповідно до Закону №4709-VI, плати за надання послуг та орендної плати, інших незаборонених законодавством джерел. Наказом Мінінфраструктури «Про портові збори» №316 від 27 травня 2013 року було затверджено Порядок справляння та розміри ставок портових зборів, а також Порядок обліку та використання коштів від портових зборів (надалі – Порядок використання коштів), відповідно до п. 1.3. якого кошти від портових зборів використовуються виключно на цілі, зазначені в ньому. Згідно з абз. 7 п. 2.1. Порядку використання коштів кошти від корабельного збору використовуються, в тому числі, на заходи, пов'язані із забезпеченням безпеки судноплавства на судноплавних шляхах, тобто за сам факт безпечного використання акваторії порту плавзасобами і сплачується за кожний вхід в акваторію порту і за кожний вихід з акваторії порту. Таким чином, на переконання представників бізнесу, на практиці судновласник фактично сплачує за проведення криголамних робіт двічі при тому, що це є однією із складових забезпечення безпеки судноплавства на судноплавних шляхах, за яку судновласник сплачує у складі корабельного збору за кожний вхід та вихід судна у/за межі акваторії морського порту. Тому експерти Комітету Асоціації пропонують <u>внести</u>
--	--	--

		<u>відповідні зміни до п. 2.1 Порядку використання коштів та конкретизувати, що кошти від корабельного збору використовуються також на забезпечення проведення криголамних робіт.</u> Відповідно, після внесення вказаних змін для приведення законодавства у відповідність до оновленого нормативно-правового акту необхідно <u>буде виключити забезпечення криголамних робіт з Переліку спеціалізованих послуг</u> та потребуватиме визнання таким, що втратив чинність, наказ <u>Мінінфраструктури «Про затвердження Тарифів на послуги із забезпечення проведення криголамних робіт» №1059 від 26 грудня 2013 року.</u>
Усунення штучних умов щодо заборони одночасного шлюзування двох несамохідних барж, розміри яких дозволяють безпечно заходити до судноплавних шлюзів	<u>1. Внесення відповідних змін до Правил пропуску суден через судноплавні шлюзи України, затверджених наказом Мінтранспорту №809 від 20 жовтня 2003 року .</u>	Як повідомляють представники бізнесу, судновласники, за вказівками адміністрації судноплавних шлюзів, вимушені придбавати додаткові платні послуги зі шлюзування, в замовленні яких часто немає потреби, і здійснювати пропуск баржебуксирних складів частинами, тобто з розчепленням баржебуксирних складів таким чином, що замість однієї операції з пропуску баржебуксирного складу в цілому шлюзування здійснюється тричі: 1) здійснюється пропуск однієї несамохідної баржі на штовханні буксира; 2) здійснюється пропуск буксира у зворотньому напрямку; 3) здійснюється пропуск однієї несамохідної баржі на штовханні буксира. Компанії-члени Асоціації зазначають, що внаслідок вимушеного проведення додаткових операцій загальна тривалість пропуску баржебуксирного складу на кожному шлюзі

		зростає в середньому на 6 годин, що нерідко призводить до різкого зниження продуктивності вантажних річкових перевезень і зростання їх собівартості, що, у свою чергу, впливає на зниження конкурентоспроможності річкових перевезень порівняно з наземними видами транспорту і зростання навантаження на наземну транспортну інфраструктуру, насамперед, автомобільні шляхи. При цьому, на переконання експертів Асоціації, експлуатаційні можливості шлюзів дозволяють використовувати всі корисні параметри шлюзу та шлюзування буксирних складів з декількох суден. Таким чином, експерти Комітету Асоціації вважають за потрібне <u>внести відповідні зміни до Правил пропуску суден через судноплавні шлюзи України, затверджених наказом Мінтранспорту №809 від 20 жовтня 2003 року.</u>
Скасування плати за проходження судноплавних шлюзів і розвідних мостів.	1. <u>Постанову КМУ №236 визнати такою, що втратила чинність.</u> При цьому обов'язок щодо утримання судноплавних шлюзів доцільно покласти на енергогенеруючі станції, що розташовані в цій же греблі, що і шлюз; 2. <u>внести відповідні зміни до актів КМУ та Статуту акціонерного товариства «Українська залізниця», затвердженого постановою КМУ №735 від 2 вересня 2015 року,</u> та, зокрема, передбачити, що надання послуг з розведення та (або) підймання прогонів наплавних та підйомних мостів для пропуску суден здійснюється на безоплатній основі та у порядку, що встановлюється	Відповідно до постанови КМУ «Про затвердження розмірів плати за проходження суден шлюзами Дніпровського каскаду» №236 від 22 лютого 1999 року (надалі – Постанова КМУ №236), за проходження суден судноплавними шлюзами Дніпровського каскаду з судновласників справляється плата. При цьому слід зазначити, що судноплавні шлюзи побудовані для забезпечення судноплавства внаслідок створення гідроелектростанцій (надалі – ГЕС). Їхніми власниками, як правило, є енергогенеруючі компанії, що отримують дохід від їх використання. Таким чином, якщо дохід від створення перешкод

	центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізацію державної політики у сфері транспорту.	на природних річкових водних шляхах отримують енергогенеруючі компанії, то і утримання споруд, які забезпечують судноплавство через вказані перешкоди, тобто, шлюзи, на переконання компаній-членів Комітету Асоціації, має здійснюватись за рахунок ГЕС, а не судновласників. Звертаємо також увагу, що пунктами 114 та 115 Плану заходів, Мінінфраструктури доручено до кінця першої половини 2020 року скасувати плату за шлюзування для суден, зобов'язати ГЕС утримувати шлюзові господарства, а також скасувати плату за розведення та/або підймання ферм мостів. Експерти Комітету Асоціації пропонують: а) <u>Постанову КМУ №236 визнати такою, що втратила чинність</u>. При цьому обов'язок щодо утримання судноплавних шлюзів доцільно покласти на енергогенеруючі станції, що розташовані в цій же греблі, що і шлюз; б) <u>внести відповідні зміни до актів КМУ та Статуту акціонерного товариства «Українська залізниця», затвердженого постановою КМУ №735 від 2 вересня 2015 року</u>, та, зокрема, передбачити, що надання послуг з розведення та (або) підймання прогонів наплавних та підйомних мостів для пропуску суден здійснюється на безоплатній основі та у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізацію державної політики у сфері транспорту.
--	---	--

Наказ МІ від 08.01.2003р. №3 «Про затвердження положення проведення єдиного Державного реєстру документів моряків»	Скасувати наказ та затверджене ним Положення	По-перше, згідно чинного законодавства України держателями Єдиних та Державних реєстрів України є: - Міністерство юстиції України; - Державна виконавча служба України; - Державна служба з питань захисту персональних даних України. Цей перелік являється вичерпним та розширеному тлумаченню не підлягає, а отже, не тільки Інспекція, але й Мінінфраструктури не може являтися держателем будь-якого Єдиного державного чи Державного реєстру, у тому числі реєстру документів моряків України, а коли це так, то, так званий «Єдиний державний реєстр моряків України» являється актом, що суперечить чинному законодавству України. По-друге, навіть це, фактично та юридично нікчемне Положення не надає повноважень Інспекції ПДНВ вимагати від незалежних суб'єктів господарювання, якими являються НТЗ, примусово реєструвати сертифікати та свідоцтва, що ними видаються. Це грубо порушує вимоги: 1) ст.. 19 ст.. 42 Конституції України; 2) ст.ст. 6 та 19 Господарського кодексу України; 3)ст..ст. 51 та 78 Кодексу торговельного мореплавства (КТМ); 4) Правила 1/2Резолюції 2 Конференції Сторін Міжнародної конвенції ПДНВ, яка набрала чинності для України з 01.01.2012 р.; 5) наказу МІ України від 18.10.2013 р. №811;
---	---	---

		6) ч. 2 п.п. 4.2., 4.4. Порядку роботи Державних кваліфікаційних комісій, затвердженого наказом МІ від 07.05.2007 р. №377
Всі договори Інспекції та НТЗ про внесення до реєстру сертифікатів, починаючи з серпня 2017 р.(строк позовної давності), у тому числі про оплату цих послуг	НТЗ мають всі законні підстави для звернення з позовами до господарських судів про визнання цих договорів незаконними(оспорюваними правочинами) та стягнення з Інспекції всіх незаконно отриманих нею коштів і з віднесенням всіх судових витрат на Інспекцію	Інспекція, нав'язуючи кабальні умови договорів та самі договори, незаконні підвищення вартості, строки дії договорів тощо, грубо порушила вимоги чинного законодавства: 1. Ч. 2 ст. 203 ЦК України, оскільки не володіла необхідним обсягом дієздатності щодо укладання незаконних договорів. 2. ч. 3 ст. 215 ЦК, НТЗ, як сторона правочину, має всі законні підстави для заперечення дійсності правочину. 3. Стаття 216, ч.ч. 1 та 2 ЦК гарантує стороні правочину відшкодування збитків, завданих другою стороною. 4. ч. 4 ст. 179 та ч. 1 ст. 188 ГК України щодо вільного волевиявлення сторін при укладені господарських договорів та внесення до них змін
ПОРЯДОК декларування зміни роздрібних цін на товари, що мають істотну соціальну значущість, і товари протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2		
3. Декларування зміни роздрібних цін на товари здійснюється суб'єктом господарювання щодо об'єкта (закладу) роздрібної торгівлі у разі збільшення роздрібної ціни на товар, що реалізується таким об'єктом (закладом), порівняно з роздрібною ціною на дату набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 р. № 341 або з попередньо задекларованою роздрібною ціною (крім випадків збільшення ціни внаслідок	3. Декларування зміни роздрібних цін на товари здійснюється суб'єктом господарювання щодо об'єкта (закладу) роздрібної торгівлі у разі збільшення роздрібної ціни на товар, що реалізується таким об'єктом (закладом), порівняно з роздрібною ціною на дату набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2020 р. № 341 або з попередньо задекларованою роздрібною ціною (крім випадків збільшення ціни внаслідок	Встановлення необґрунтовано завищених термінів протягом яких (після декларування і до моменту реалізації) товари протиепідемічного призначення (а це ліки, антисептики та дезінфекційні засоби, а також засоби індивідуального захисту) необхідно покласти на склад до закінчення цих термінів призводить до низки негативних наслідків, а саме: - щоденне зростання дефіциту цих товарів;

закінчення строку дії знижки або зменшення ціни): на 15 відсотків і більше - за 30 днів до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування; на 10 відсотків і більше, але менше ніж 15 відсотків, - за 14 днів до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування; на 5 відсотків і більше, але менше ніж 10 відсотків, - за три дні до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування.	закінчення строку дії знижки або зменшення ціни): на 15 відсотків і більше - за три дні до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування; на 10 відсотків і більше, але менше ніж 15 відсотків, - за три дні до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування; на 5 відсотків і більше, але менше ніж 10 відсотків, - за три дні до початку застосування роздрібної ціни, яка декларується, без урахування дня декларування.	- неможливість аптек оперативно задовольняти потреби населення у цих товарах (при цьому фактично маючи їх у наявності); - погіршення епідеміологічного стану населення країни в цілому, у зв'язку з неможливістю придбати необхідні ліки. Метою запропонованих ГС«АПАУ» змін є усунення штучно створеного дефіциту товарів у аптеках, та усунення бюрократичних перепон у забезпеченні населення ліками та антисептиками, які гостро необхідні пересічним громадянам у період пандемії коронавірусу.
Постанова Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2006 року №1567 «Про затвердження Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті»		
ПОРЯДОК здійснення державного контролю на автомобільному транспорті 20. Виявлені під час перевірки порушення вимог законодавства та норм і стандартів щодо організації перевезень автомобільним транспортом зазначаються в акті з посиланням на порушену норму.	ПОРЯДОК здійснення державного контролю на автомобільному транспорті 20. Виявлені під час перевірки порушення вимог законодавства та норм і стандартів щодо організації перевезень автомобільним транспортом зазначаються в акті, який складається в двох екземплярах, з посиланням на порушену норму. Другий екземпляр акту видається водію.	До АсМАП України надходять звернення від українських перевізників та іноземних асоціацій, пов'язані з відсутністю процедури надання водіям під час контролю з боку інспекторського складу Укртрансбезпеки документу про здійснення рейдових перевірок. Така ситуація не відповідає загальноєвропейській практиці, не сприяє прозорості під час перевірок, містить корупційні ризики та не дає можливості на оскарження чи вжиття

21. У разі виявлення в ході перевірки транспортного засобу порушення законодавства про автомобільний транспорт посадовою особою (особами), що провела перевірку, складається акт за формою згідно з додатком 3.	21. У разі виявлення в ході перевірки транспортного засобу порушення законодавства про автомобільний транспорт посадовою особою (особами), що провела перевірку, складається акт в двох екземплярах за формою згідно з додатком 3. Другий екземпляр акту видається водію.	заходів з недопущення перевізниками порушень у майбутньому. Вона все частіше стає предметом обговорення на міжнародному переговорному рівні.
Про результати перевірки транспортного засобу (відсутність порушення або зазначення номера складеного акта) посадова особа робить запис у дорожньому листі (за наявності такого) із зазначенням дати, часу, місця перевірки, свого прізвища, місця роботи і посади, номера службового посвідчення та ставить свій підпис, а у разі проведення перевірки виконання Європейської угоди ставить відповідний відбиток печатки на реєстраційному листку режиму праці та відпочинку водіїв (у разі наявності).	Виключити	
Наказ Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства внутрішніх справ України від 31.01.2013 року №65/80 «Про внесення змін до Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів»		

Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів 1.3. Періодичному медичному огляду підлягають водії транспортних засобів для підтвердження права на керування транспортним засобом: віком до 55 років (включно) - один раз на 10 років; віком від 56 до 75 років (включно) - один раз на 3 роки; віком від 76 років і більше - один раз на рік. Водії, які виконують роботи з перевезення пасажирів та вантажів, підлягають періодичному медичному огляду один раз на рік.	Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів 1.3. Періодичному медичному огляду підлягають водії транспортних засобів для підтвердження права на керування транспортним засобом: віком до 55 років (включно) – для водіїв категорій АМ, А1,А2, А, В, В1 і ВЕ (перша група) – один раз на 10 років, для водіїв категорій С, СЕ, С1,С1Е, D, DE,D1, D1Е (друга група) – один раз на 5 років; віком від 55 до 75 років (включно) - для водіїв категорій АМ, А1,А2, А, В, В1 і ВЕ (перша група) – один раз на 3 роки, для водіїв категорій С, СЕ, С1,С1Е, D, DE,D1, D1Е (друга група) – один раз на 2 роки; віком від 75 років і більше - один раз на рік.	З огляду на європейський досвід, перевізники порушують питання щодо відміни у нормативно-правовій базі застарілих норм, які були перенесені до законодавства України з радянських часів. Зокрема, це стосується щорічного оформлення медичних довідок водіям комерційних транспортних засобів (до 2013 року такі огляди проводились раз на 3 роки). Натомість наразі необхідне щорічне оформлення медичних довідок не має нічого спільного ані з безпекою дорожнього руху, ані з турботою про здоров'я водіїв, а пов'язані виключно з комерційною вигодою тих організацій, які проводять такі медогляди. У європейських країнах періодичність медичних оглядів зазвичай становить 5 років. Це стосується цілого ряду європейських країн, зокрема, Польщі, Білорусі, Естонії, Грузії, Литви, Франції, Великобританії, у яких для здійснення комерційних перевезень така періодичність становить - 1 раз на 5
--	---	--

		років (для водіїв старшого віку - 1 раз на 1-2 роки). Планом заходів щодо дерегуляції господарської діяльності та покращення бізнес-клімату (пункт 35) затвердженим Розпорядженням КМУ від 04.12.2019 р. № 1413-р. теж передбачено збільшення строку проведення періодичних медичних оглядів водіїв транспортних засобів з урахуванням європейського досвіду (з одного до п'яти років). Термін виконання встановлено I квартал 2020 року.
Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1995 року № 1069 «Про факти порушення посадовими особами Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України вимог Закону України "Про державну таємницю» (далі – Постанова КМУ від 28.12.1995 № 1069).	Постанову КМУ від 28.12.1995 № 1069 визнати такою, що втратила чинність.	Постанову КМУ від 28.12.1995 № 1069 визнати такою, що втратила чинність у зв'язку з тим, що: 1. Головне управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України вже 20 років назад було ліквідоване згідно з Указом Президента України від 15 грудня 1999 року № 1572/99 «Про систему центральних органів виконавчої влади» та Указом Президента України від 15 грудня 1999 року № 1573/99 «Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади»; 2. постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 1998 року № 1075 «Про Порядок використання

		апаратури супутникових радіонавігаційних систем під час проведення топографо-геодезичних, картографічних, аерофотознімальних, проектних, дослідних робіт і вишукувань та кадастрових зйомок», яка була розроблена на виконання пункту 5 Постанови КМУ від 28.12.1995 № 1069, втратила чинність відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2019 року № 1174 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»; 3. На даний час Постанова КМУ від 28.12.1995 № 1069, як регуляторний акт, абсолютно нічого не регулює у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності.
Постанова Кабінету Міністрів України від 30 серпня 1999 року № 1592 «Про затвердження Положення про Інспекцію державного геодезичного нагляду Головного управління геодезії, картографії та кадастру України» (далі – Постанова КМУ від 30.08.1999 № 1592).	Постанову КМУ від 30.08.1999 № 1592 визнати такою, що втратила чинність.	Постанову КМУ від 30.08.1999 № 1592 визнати такою, що втратила чинність у зв'язку з тим, що: 1. Головне управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України вже 20 років назад було ліквідоване згідно з Указом Президента України від 15 грудня 1999 року № 1572/99 «Про систему центральних органів виконавчої влади» та Указом Президента України

		від 15 грудня 1999 року № 1573/99 «Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади»; 2. На даний час Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру при здійсненні державного геодезичного нагляду керується наступними нормативно – правовими актами: - Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»; - статтями 23 та 24 Закону України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність»; - Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю Державною службою з питань геодезії, картографії та кадастру, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2018 року № 765; - Вимогами до технічного і технологічного забезпечення виконавців топографо-геодезичних і картографічних робіт, затвердженими
--	--	--

		наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 11 лютого 2014 року № 65, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 08 квітня 2014 року за № 395/25172; - Уніфікованою формою акту, що складається за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо додержання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 12 листопада 2018 року № 543, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 30 листопада 2018 року за № 1368/32820. 3. постанова КМУ від 30.08.1999 № 1592, як регуляторний акт, абсолютно нічого не регулює при здійсненні державного геодезичного нагляду.
--	--	--

Проект наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження Переліку відомостей, що вносяться до загальної декларації прибуття»

Прийняття зазначеного наказу, який оприлюднено на сайті Міністерства фінансів України для громадського обговорення 13.07.2020 року, може призвести до ускладнення міжнародних автомобільних перевезень товарів при ввезенні на територію України.

На нашу думку у разі прийняття проекту наказу відбудеться дублювання функцій Попередньої митної декларації, яка реалізована на підставі ст. 259 Митного кодексу України, і «подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення».

Не дивлячись на те, що відповідно до проекту наказу можливість подавати загальну декларацію прибуття від імені перевізника має право інша особа, перевізник знову стає заручником додаткових ускладнень митних процедур при перетині кордону та несе повну адміністративну відповідальність. Якщо, при існуючій процедурі вантажні транспортні засоби нерідко накопичуються в пунктах пропуску в очікуванні на попередню митну декларацію, яку оформлює отримувач товару (митний брокер), то з 07.11.2020 року перевізник буде очікувати подання загальної декларації прибуття, яку знову ж таки буде оформлювати уповноважена особа, тільки вже за кошти перевізника.

У транспортних операторів-учасників Асоціації викликають неабияке занепокоєння можливі в майбутньому не тільки невинуватені простої транспортних засобів в пунктах пропуску при ввезенні товарів на територію України, а й можливі неправомірні притягнення до адміністративної відповідальності перевізників, пов'язані з невчасним поданням, або помилками при складанні загальної декларації прибуття, які можуть статись не з його вини.

Через можливий ризик ускладнень при ввезенні товарів на територію України, зокрема в митному режимі транзиту, буде зменшена конкурентоспроможність України як транзитної держави, що може завдати суттєвих втрат економіці.

З урахуванням досвіду Європейських країн, де вже тривалий час як впроваджений інститут Авторизованого економічного оператора, а українські перевізники впродовж багатьох років успішно здійснюють міжнародні перевезення товарів, доцільно використати механізми та інструменти вже діючі в ЄС.

Пропозиції до проекту наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження Переліку відомостей, що вносяться до загальної декларації прибуття» АсМАП України направила Державній регуляторній службі України листом від 29.07.2020 року №1/11-1/540п.

Проблема/бар'єр	Короткий опис суті проблематики	Рішення/Захід, що вирішить проблему	Виконавець (ЦОВВ)
Різне оподаткування одного і того ж виду діяльності в залежності від суб'єктного складу у сфері телекомунікацій	Легальні учасники ринку телекомунікацій, які надають ідентичні послуги та є платниками на загальній системі оподаткування знаходяться у дискримінаційному положенні по відношенню до суб'єктів, що обрали спрощену систему.	Скасування спрощеної системи оподаткування у сфері телекомунікацій. Викласти підпункт 8 підпункту 291.5.1 пункту 291.5 статті 291 Податкового кодексу України у такій редакції: 8) діяльність з надання телекомунікаційних послуг та діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності).	Мінфін

Дискримінація вітчизняних провайдерів платного телебачення	В Україні вільно розповсюджуються зарубіжні сервіси, що надають послуги доступу до контенту (наприклад, Нетфлікс), при цьому податки в Україні ними не сплачуються та не мають регуляторних зобов'язань, які мають вітчизняні медіа. Таке регулювання є дискримінаційним по відношенню до вітчизняних медіа.	<u>Прийняття Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування податком на додану вартість електронних послуг, що постачаються нерезидентами фізичним особам, місце постачання яких розташовано на митній території України, № 2634 від 19.12.2019 та .</u>	Мінфін
Надмірне оподаткування операцій зі сплати роялті в організації колективного управління	В зв'язку з неприбутковим статусом організацій колективного управління, платники податків, які є користувачами об'єктів прав інтелектуальної власності, мають коригувати фінансовий результат від таких операцій, що призводить до збільшення податку на прибуток.	Внесення змін до Податкового кодексу, якими передбачити, що вимоги підпункту 6 підпункту 140.5.7 пункту 140.5 статті 140 не застосовуються до випадків нарахування платником податку роялті (відрахування (винагороди) правовласнику) на користь організацій колективного управління, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав». Див. окремо.	Мінфін МЕРТ
Статус бенефіціара при здійсненні платежів на нерезидентів	при здійсненні оплат нерезидентам за субліцензійними договорами потребує уточнення статусу бенефіціарного (фактичного) власника отримувача такого доходу, що впливає на систему оподаткування платника податків, зокрема умов нарахування та сплати податку на репатріацію.	Внесення змін до Податкового кодексу, яким абзац шостий <u>пункту 103.3</u> ст.103 доповнити, що для цілей застосування цього пункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти господарювання, які провадять діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до <u>Закону України "Про телебачення і радіомовлення"</u> сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються	Мінфін

		бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті". Див. окремо.	
Змінено умови користування радіочастотним ресурсом за вже виданими ліцензіями, що взагалі ставить під сумнів принципи верховенства права в Україні, які є настільки критичними для залучення подальших іноземних інвестицій в нашу країну	ПП. 4.1.8 пункту 4.1 глави 4 Ліцензійних умов «Повним освоєнням радіочастотного ресурсу за ліцензією, яка надає права виключного користування номіналами, смугами радіочастот, є наявність у ліцензіата не менше одного дозволу на експлуатацію РЕЗ з користуванням певною частиною смуги радіочастот, визначеної в ліцензії для цього регіону, на кожні <u>500</u> тисяч населення відповідного регіону* за умови надання цим ліцензіатом у відповідному регіоні телекомунікаційних послуг за встановленими значеннями показників якості послуг. У разі наявності у ліцензіата кількох ліцензій в одній смузі радіочастот, враховуються всі вказані ліцензії.» На рівні жодного Закону України не встановлено визначення «повне освоєння радіочастотного ресурсу», а Національна комісія на свій розсуд встановила його на рівні Рішення, окрім того визначила, що повне освоєння передбачає наявність у ліцензіата не менше одного дозволу на експлуатацію РЕЗ на кожні 500 тисяч населення відповідного регіону. Проте, чому саме така цифра встановлена у змінах до ліцензійних умов, обґрунтування відсутнє.	Виключення абзацу третього пп. 4.1.8 пункту 4.1 глави 4 ЛІЦЕНЗІЙНИХ УМОВИ користування радіочастотним ресурсом України, що затверджені рішенням НКРЗІ 19.08.2005 № 53 (Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 жовтня 2005 р. за № 1237/11517)	НКРЗІ
Не обґрунтоване підвищення ставки за користування радіочастотним ресурсом	До пп. 16-1 пункту 254.4 статті 254 Податкового кодексу України було внесено зміни, які вступили в дію 1 січня 2020 року, та підвищено ставки РЧР у 65 разів (з 45,83 грн. до 3000 грн. за 1 МГц смуги радіочастот на місяць). Збільшення ставки рентної плати за користування	Внести зміни пп. 16-1 пункту 254.4 статті 254 Податкового кодексу України та встановити розмір плати за користування РЧР на рівні 45.83 .	Мінфін НКРЗІ

	радіочастотним ресурсом України можливе виключно у разі реалізації комплексних заходів, зокрема, у разі впровадження технологічної нейтральності, тобто у разі запровадженого регулятором права надавати споживачам послуги за будь-якими технологіями в межах, дозволених ліцензіями. Саме в такому випадку може бути виправданим підвищення ставки рентної плати. Проте, технологічну нейтральність не введено, а лише підвищено ставку рентної плати .		
Обмеження доступу до елементів інфраструктури будинків, об'єктів електроенергетики, тощо для розміщення телекомунікаційного обладнання	Відсутність відповідальності Власників (володільців) об'єктів доступу. Переукладення договорів з доступу в будинках, де телекоммержі розташовані і експлуатуються. Єдиний підхід у визначені плати за доступ до елементів інфраструктури будинків, електроенергетики, розподіл витрат Власника (володільця) між всіма Замовниками, що використовують інфраструктуру	Внесення змін в Закон України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж». Див. окремо.	Мінцифри Мінрегіон